

2016.09.20

Informacja dotycząca rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 8 września 2016 r. w sprawie zgłoszeń celnych, które weszło w życie w dniu 20 września 2016 r.

Ministerstwo Finansów uprzejmie informuje, że w dniu 20 września 2016 r. weszło w życie rozporządzenie **Ministra Finansów z dnia 8 września 2016 r. w sprawie zgłoszeń celnych** (Dz. U. poz. 1498) oraz, że zgodnie z § 40 utraciło moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w *sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne* (Dz. U. z 2013 r. poz. 1504).

Zmiany zawarte w nowym rozporządzeniu w wielu obszarach dotyczą wyłącznie dostosowania odesłań do nowych przepisów unijnych, które jednakże zachowały dotychczasową istotę, albo wymagały dostosowania do obecnie używanej nomenklatury, np. zamiana „obszar celny Wspólnoty” na „obszar celny Unii”. Jednakże zakres zmian przepisów unijnych spowodował, że prawie każdy z paragrafów wymagał korekty, co stanowiło uzasadnienie do wydania nowego rozporządzenia, mając również na uwadze, że rozporządzenie z 2004 r. było zmieniane już kilkanaście razy.

Przepisy rozporządzenia w *sprawie zgłoszeń celnych* stanowią w znacznym stopniu kontynuację dotychczasowych regulacji. Z niektórych regulacji zrezygnowano z uwagi na fakt, że przepisy unijnego prawa celnego kompleksowo uregulowały daną tematykę.

Zakres przedmiotowy rozporządzenia określony został w § 1, a w § 2 wprowadzony został słownik dla używanych w tym rozporządzeniu aktów prawnych.

§ 3 odsyła do wzoru kart Jednolitego Dokumentu Administracyjnego (dokument SAD), przy użyciu których należy dokonać zgłoszenia celnego towarów w postaci papierowej. W § 4 umieszczone zostało odesłanie do sposobu wykonania formularzy dokumentu SAD. Kwestia ta zasadniczo uregulowana jest w przepisach unijnych w tytule I dodatku C1 załącznika 9 do przejściowego rozporządzenia delegowanego (UE) 2016/341, zwanego dalej „przejściowym rozporządzeniem delegowanym”, jednakże zgodnie z postanowieniami zawartymi w pkt 1 ww. dodatku C1, władze celne każdego państwa członkowskiego mogą w zależności od potrzeb uzupełniać uwagi wyjaśniające. Postanowienia zawarte w ww. załączniku określają dodatkowe wymogi wobec formularzy dokumentu SAD poprzez określenie dodatkowych oznaczeń kart dokumentu SAD i adnotacji, które mają być umieszczane na tych formularzach. Przepis ten co do istoty jest kontynuacją dotychczasowych regulacji.

W § 5 rozporządzenia określone zostały pola dokumentu SAD, które powinny być wypełnione przy wykorzystaniu tego dokumentu jako zgłoszenia celnego. Przepis ten co do istoty jest kontynuacją dotychczasowych regulacji, a zmiana polega na jego dostosowaniu do katalogu procedur celnych i instytucji przewidzianych w Unijnym Kodeksie Celnym, zwanym dalej UKC mających odzwierciedlenie w zgłoszeniu celnym. UKC nie przewiduje procedury uszlachetniania czynnego w rozbiciu na system ceł zwrotnych oraz system zawiesznień, wprowadzając jedną procedurę uszlachetniania czynnego, która zawiera w sobie również procesy przetwórcze przewidziane dotychczas dla procedury przetwarzania pod kontrolą celną. W konsekwencji znika również procedura przetwarzania pod kontrolą celną (motywnie nr

50 preambuły do UKC oraz art. 210 UKC). Nie ma też instytucji „przeznaczeń celnych”, i w związku z tym nie ma przeznaczenia „powrotny wywóz”, a jest to czynność faktyczna realizowana poprzez zgłoszenie do powrotnego wywozu. Przepisy w zakresie składów celnych pod rządami UKC nie przewidują również składu celnego typu „D”, dlatego przepis odnoszący się do tego typu składu został usunięty.

W § 6 określone zostało w jakich sytuacjach może być dokonywane zgłoszenie celne z wykorzystaniem systemu teleinformatycznego. Dla potrzeb złożenia zgłoszenia elektronicznego stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zgłoszeń składanych w postaci papierowej, dlatego § 7 zawiera odesłanie do przepisu regulującego zakres danych w zgłoszeniach papierowych.

Przepis art. 217 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2015/2447, zwanego dalej „rozporządzeniem wykonawczym”, nakłada na organy celne obowiązek wydania zgłaszającemu pokwitowania dokonanej płatności należności celnych przywozowych lub wywozowych, jeśli towary zgłoszone ustnie, o których mowa w art. 135 i art. 137 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/2446, zwanego dalej „rozporządzeniem delegowanym”, podlegają należnościom przywozowym lub wywozowym lub innym opłatom. W przepisie tym określone zostało, jakie dane powinien zawierać przedmiotowy dokument. W oparciu o ww. regulację opracowany został wzór Dokumentu Potwierdzającego Dokonanie Zgłoszenia Celnego (zał. nr 2), do którego odsyła § 8 rozporządzenia. Regulacje te są kontynuacją dotychczasowych rozwiązań, a zmianie uległy jedynie odesłania do odpowiednich przepisów unijnych.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że rozporządzenie nie określa katalogów towarów, w stosunku do których w dotychczasowym rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. *w sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne* przewidziana była możliwość składania zgłoszeń w formie ustnej lub w formie czynności innej niż pisemna lub ustna w procedurach dopuszczenia do obrotu, wywozu i odprawy czasowej. Wynika to z faktu, że unijne przepisy celne w sposób wyczerpujący regulują te kwestie. I tak, zgłoszenia ustne uregulowane są w następujących przepisach rozporządzenia delegowanego:

- art. 135 - do dopuszczenia do obrotu,
- art. 136 – do odprawy czasowej i powrotnego wywozu,
- art. 137 – do wywozu.

Natomiast kwestie towarów uznanych za zgłoszone do ww. procedur poprzez czynność uznaną za zgłoszenie (art. 141 rozporządzenia delegowanego) regulują następujące przepisy rozporządzenia delegowanego:

- art. 138 – do dopuszczenia do obrotu
- art. 139 – do odprawy czasowej i powrotnego wywozu
- art. 140 – do wywozu.

Przepisy unijne odnoszące się do dopuszczenia do obrotu i wywozu stanowią poniekąd katalog zamknięty, dlatego nie jest możliwe wprowadzenie dodatkowych kategorii towarowych na poziomie krajowym odnoszących się wprost do wywozu bądź dopuszczenia do obrotu. Jedynie przepisy odnoszące się do odprawy czasowej zawierają możliwość stosowania w konkretnym państwie członkowskim innych kategorii towarowych niż wprost określone w art. 136 ust. 1 lit. a-k rozporządzenia delegowanego. Podstawą do takiego działania jest art. 136 ust. 1 lit. l rozporządzenia delegowanego, który pozostawia do oceny

organu celnego, czy inne kategorie towarowe można objąć procedurą odprawy czasowej albo powrotnym wywozem w formie ustnej. Jednakże niniejsze rozporządzenie nie wskazuje jakie to mają być kategorie, ponieważ dotychczasowy zakres towarowy określony w § 23 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w *sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne* prawie w całości jest odzwierciedlony w art. 136 rozporządzenia delegowanego, a w pozostałym zakresie pozostawione jest to do uznania organu celnego w konkretnej sprawie.

Ponadto, w związku z tym, że przepisy rozporządzenia delegowanego dotyczące ustnych zgłoszeń celnych przy dopuszczeniu do obrotu (art. 135 ust. 2) oraz wywozu (art. 137 ust. 2) odsyłają do kategorii towarowych właściwych dla odprawy czasowej, należy przyjąć, że pośrednio katalog towarowy dla dopuszczenia do obrotu i wywozu jest otwarty w określonych ww. przepisami przypadkach i pod warunkami wynikającymi z art. 135 ust. 2 oraz 137 ust. 2.

W § 9-11 wskazane zostały inne niż formularz SAD dokumenty, które mogą być wykorzystywane w charakterze zgłoszenia celnego i jest to utrzymanie dotychczasowych rozwiązań.

Podstawą do wprowadzenia regulacji zawartej w § 12 są postanowienia art. 177 UKC. Przepis ten, podobnie jak dotychczas obowiązujący art. 81 Wspólnotowego Kodeksu Celnego, przewiduje, że jeżeli towary o różnej klasyfikacji towarowej byłyby zgłaszane zgodnie z klasyfikacją towarową właściwą dla każdego z tych towarów i fakt ten pociągnąłby za sobą pracę i koszty nieproporcjonalnie wysokie w stosunku do kwoty należności celnych przywozowych, organy celne mogą na wniosek zgłaszającego wyrazić zgodę, aby należności celne zostały pobrane od całej przesyłki, zgodnie z klasyfikacją towarów, które podlegają najwyższej stawce należności przywozowych. Korzystając z tego uprawnienia, w § 12 rozporządzenia wprowadzona została możliwość zgłaszania w jednej pozycji towarowej towarów klasyfikowanych według różnych kodów taryfy celnej. Zgłoszenie takie jest dopuszczalne nie tylko w procedurze dopuszczenia do obrotu, ale także wywozu – zgodnie z § 19 niniejszego rozporządzenia. Środki transportu, które wymagają sprawowania kontroli celnej, zostały wyłączone spod tych uproszczeń (§ 12 ust. 2). Natomiast w celu sprawowania skutecznego dozoru celnego w odniesieniu do towarów określonych w art. 12 ust. 2 *rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych*, zgłaszający został w § 26 ust. 3 rozporządzenia zobowiązany do dołączenia do zgłoszenia celnego spisu towarów w zestawieniu ilościowym i wartościowym.

Regulacje zawarte w § 13 stanowią kontynuację dotychczasowych rozwiązań, które mają umocowanie w *rozporządzeniu Komisji (UE) nr 1228/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej* (Dz. Urz. UE L 336 z 21.12.2010, str. 17), które wprowadziło specjalne kody taryfowe 9905 00 00 i 9919 00 00 dla niektórych towarów określonych w *rozporządzeniu Rady (WE) nr 1186/2009 z dnia 16 listopada 2009 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych*, do ich stosowania odpowiednio w przywozie i wywozie. Z tego ułatwienia wyłączone zostały wprowadzane na obszar celny Unii środki transportu, mając na uwadze konieczność sprawowania kontroli celnej nad tymi towarami.

Szczególna regulacja odnosząca się do środków transportu zawarta jest jeszcze w § 16 i ma na celu objęcie obowiązkiem zgłaszania w oddzielnych pozycjach zgłoszenia celnego każdego z pojazdów samochodowych oraz nadwozi lub podwozi tych pojazdów, również tych, które są klasyfikowane według kodu CN 9905 00 00 lub CN 9919 00 00. Regulacja ta związana jest z koniecznością sprawowania kontroli celnej wobec tego rodzaju środków transportu oraz uwzględnia potrzebę identyfikacji tych pojazdów przy realizacji obowiązku ich rejestracji wynikającego z art. 72 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.), który zawiera wymóg przedłożenia organowi rejestrującemu dowodu odprawy celnej przywozowej, jeżeli pojazd został sprowadzony z terytorium państwa niebędącego państwem członkowskim Unii Europejskiej i jest rejestrowany po raz pierwszy. Mając na uwadze postanowienia § 25, przepis ten będzie miał odpowiednie zastosowanie również w wywozie. Przepis ten stanowi kontynuację dotychczasowych regulacji.

Przepisy § 14 dotyczą ułatwień dla operatorów kurierskich i są kontynuacją dotychczasowych ułatwień w zakresie dokonywania zgłoszeń celnych przez ww. operatorów i pozwalają na dokonywanie zbiorczo na jednym zgłoszeniu celnym przesyłek zawierających towary zwolnione od należności celnych przywozowych na podstawie art. 23-27, art. 74 ust. 1, art. 86-94 i art. 102-104 *rozporządzenia ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych* i zwolnione od podatku w trybie przepisów odrębnych, których łączna wartość w jednej przesyłce nie przekracza równowartości 150 euro.

W okresie przejściowym, czyli do dat wdrożenia w krajowym elektronicznym systemie importowym poszczególnych rozwiązań prawnych wynikających z UKC, wprowadzony został przepis pozwalający na uznanie za zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przesyłki o wartości do 22 euro, poprzez czynność uznaną za zgłoszenie celne, o której mowa w art. 141 rozporządzenia delegowanego (przepis art. 138 akapit drugi lit. b rozporządzenia delegowanego). Niemniej jednak możliwość stosowania tej formy zgłoszenia nie jest bezwarunkowa. Zgodnie bowiem z art. 141 ust. 5 rozporządzenia delegowanego ułatwienie to stosowane jest poprzez przedstawienie towarów organom celnym zgodnie z art. 139 UKC i pod warunkiem, że wymagane dane zostaną zaakceptowane przez organ celny. Dotychczas operatorzy kurierscy dla potrzeb zgłoszenia tego rodzaju przesyłek stosowali zgłoszenie zbiorcze z ograniczoną ilością danych. Na chwilę obecną organy celne nie dysponują inną akceptowalną formą komunikacji elektronicznej poza ww. zgłoszeniem zbiorczym, która pozwalałaby na przekazywanie przez operatorów kurierskich do systemów celnych danych dotyczących tych przesyłek, w szczególności elektronicznych manifestów, dokumentów przewozowych i innych dokumentów, które mogłyby podlegać procesom analizy ryzyka, co pozwoliłoby na uznanie, że warunki określone w ww. art. 141 ust. 5 zostały spełnione.

Mając powyższe na uwadze, a także uwzględniając unijne założenia wdrażania postanowień UKC polegające na tym, aby w okresie przejściowym bazować na dotychczasowych rozwiązaniach informatycznych i stopniowo wdrażać nowe rozwiązania implementujące unijne regulacje prawne, przyjęto za zasadne utrzymanie dotychczasowego rozwiązania w tym zakresie. Takie podejście nie tylko zapewni realizację powołanego wyżej przepisu art. 141 ust. 5 rozporządzenia delegowanego, ale również zapewni przedsiębiorcom na tym etapie bezkosztową implementację tego przepisu.

Przepis § 15 jest utrzymaniem dotychczasowych rozwiązań i przewiduje, że jeżeli zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu dotyczy towarów w stanie rozmontowanym lub niezmontowanym, objętych jedną fakturą i dowodem pochodzenia, ale załadowanych na kilka środków transportu, należy sporządzić oddzielne zgłoszenia celne dla towarów przewożonych na poszczególnych środkach transportu, podając kod towarów zgodnie z klasyfikacją wyrobu w stanie zmontowanym. Przepis ten ustanawia praktyczne rozwiązania dla towarów zgłaszanych partiami, z uwzględnieniem postanowień art. 96 ust. 1 i art. 99 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego. Zmiana polega na wykreśleniu odesłania do nieobowiązującego już przepisu art. 181 Rozporządzenia Wykonawczego Komisji (EWG) nr 2454/93 i wskazanie w tym miejscu, że do zgłoszenia celnego pierwszej partii towaru należy dołączyć fakturę, która dotyczy zadeklarowanej wartości transakcyjnej. W przypadku kolejnych zgłoszeń celnych wystarczająca jest kserokopia wymaganych dokumentów.

Uzasadnienie do § 16 jest podane przy wyjaśnieniu dot. § 13.

Przepis § 17 jest utrzymaniem dotychczasowego ułatwienia polegającego na możliwości dokonania zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu czasopism i książek na dokumencie SAD w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 5 dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni, na podstawie wykazów rejestracyjnych, prowadzonych w uzgodnieniu z naczelnikiem urzędu celnego.

W § 18 również utrzymane zostało dotychczas stosowane ułatwienie polegające na możliwości złożenia zgłoszenia o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu towarów nieunijnych, nabytych w wolnym obszarze celnym przez podróżnych udających się do pozostałej części obszaru celnego Unii. Zmiana polega na wykreśleniu odniesienia do „składów wolnocłowych”, które przestały istnieć pod rządami nowych przepisów unijnych, oraz zmianie określenia „operatora” na określenie „osoba, która wprowadziła towary do wolnego obszaru celnego”, jako dostosowanie do nazewnictwa i instytucji wynikających z nowych regulacji unijnych w tym zakresie. Ponadto, w związku z możliwością sprzedaży detalicznej w składzie celnym, zgodnie z art. 201 rozporządzenia delegowanego, dodana została możliwość stosowania tej formy zgłoszenia wobec towarów zakupionych przez podróżnych w składzie celnym.

Wyjaśnienie do § 19 zawarte jest przy omówieniu § 12.

Przepis § 20 w wywozie jest odpowiednikiem § 15 w przywozie, dla którego uzasadnienie jest analogiczne. Natomiast § 21 stanowi odpowiednik § 18.

§ 22 stanowi kontynuację dotychczasowego rozwiązania polegającego na możliwości złożenia zgłoszenia do powrotnego wywozu towarów, o których mowa w art. 245 ust. 1 lit. o rozporządzenia delegowanego, czyli zapasów i zaopatrzenia (np. części, akcesoria statków niezbędnych do działania silników i maszyn oraz środki spożywcze i inne artykuły przeznaczone do spożycia lub sprzedaży na pokładzie) dostarczanych na statek powietrzny lub wodny, niezależnie od miejsca przeznaczenia tego statku, obejmującego towary powrotnie wywiezione w danym miesiącu kalendarzowym. Ułatwienie polega na złożeniu takiego zgłoszenia w terminie do 10 dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym nastąpił powrotny wywóz towarów. Rozwiązanie takie przewidziane jest również wobec towarów przeznaczonych na zaopatrzenie instalacji morskich zlokalizowanych poza obszarem celnym Unii wyprowadzanych na instalacje morskie. Nowością jest stosowanie tego rozwiązania

również do powiadomienia o powrotnym wywozie, które jest stosowane w przypadkach określonych w art. 274 ust. 1 UKC. Towary wymienione w § 22 są zwolnione z obowiązku złożenia deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie towaru (art. 245 ust. 1 rozporządzenia delegowanego).

Dodatkowo należy wyjaśnić, że § 22 odnosi się wyłącznie do towarów nieunijnych, ponieważ wobec tego rodzaju towarów unijnych nie ma obowiązku składania wywozowego zgłoszenia celnego. Zgodnie z art. 269 ust. 2 lit. c i ust. 3 UKC wobec zapasów statków powietrznych i morskich stosuje się formalności dotyczące wywozowego zgłoszenia celnego, ale wyłącznie w sytuacji, gdy towary te są zwolnione z podatku VAT albo podatku akcyzowego. Ta regulacja unijna została przyjęta wyłącznie dla potrzeb stosowania prawa podatkowego obowiązującego w danym państwie członkowskim, jeżeli prawo to uzależnia stosowanie zwolnienia podatkowego od potwierdzenia przez organy celne faktu wyprowadzenia takich towarów. W związku z tym, że w polskim prawie podatkowym nie ma takiej zależności, to w Polsce nie będą również stosowane formalności wywozowe dla tej kategorii towarowej. Natomiast konieczne jest uregulowanie w niniejszym rozporządzeniu kwestii powrotnego wywozu towarów nieunijnych. Towary nieunijne, które mają zostać wyprowadzone poza obszar celny Unii podlegają obowiązkowi zgłoszenia ich do powrotnego wywozu zgodnie z art. 270 ust. 1 UKC lub złożenia powiadomienia o powrotnym wywozie zgodnie z art. 274 ust. 1 UKC. Zgłoszenie do powrotnego wywozu będzie zasadniczo składane w przypadku powrotnego wywozu towarów składowanych w składzie celnym, natomiast powiadomienie o powrotnym wywozie będzie składane w przypadku, gdy towary nieunijne będą przeładowywane w wolnym obszarze celnym lub bezpośrednio wyprowadzane z wolnego obszaru celnego. Warunkiem stosowania ww. powiadomienia jest ponadto zwolnienie ze składania wywozowej deklaracji skróconej w odniesieniu do ww. towarów, co w przypadku zaopatrzenia na statki wodne i powietrzne jest spełnione (art. 274 ust. 1 w związku z art. 270 ust. 3 lit. b UKC oraz art. 245 ust. 1 lit. o rozporządzenia delegowanego).

§ 23 utrzymuje dotychczasową możliwość składania zbiorczych zgłoszeń celnych o objęcie procedurą wywozu przesyłek przewożonych przez operatorów pocztowych innych niż operator publiczny. Zmieniony został limit kwotowy oraz zrezygnowano z warunków, które do dnia 30 kwietnia 2016 r. wynikały z art. 592a lit. m rozporządzenia wykonawczego Komisji (EWG) nr 2454/93. Wprowadzie od dnia 1 maja 2016 r. przepisy unijne przewidują możliwość dokonywania ustnych zgłoszeń celnych albo zgłoszeń w formie czynności uznawanej za zgłoszenie celne towarów o charakterze niehandlowym (bez ograniczeń wartościowych i ilościowych) oraz towarów o charakterze handlowym, jeżeli ich wartość nie przekracza 1000 euro lub ich masa netto nie przekracza 1000 kg (art. 137 ust. 1 lit. a i b oraz art. 140 ust. 1 lit. a rozporządzenia delegowanego), jednak w § 23 pozostawiona zostaje możliwość złożenia zbiorczego zgłoszenia kurierskiego na dotychczasowych zasadach, z uwzględnieniem limitu 1000 euro wynikającego z powołanego wyżej art. 137 ust. 1 lit. b rozporządzenia delegowanego. Pozostawienie tej możliwości uwzględnia potrzebę pisemnego potwierdzenia, w uzasadnionych przypadkach, wywozu towaru z obszaru celnego Unii. Tego rodzaju towary zwolnione są z obowiązku składania deklaracji poprzedzającej wyprowadzenie (art. 245 ust. 1 lit. g rozporządzenia delegowanego).

§ 24 kontynuuje rozwiązanie zawierające uproszczenie wobec towarów, o których mowa w art. 34 rozporządzenia Komisji (WE) nr 612/2009 ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych (Dz. Urz. UE L

186 z 17.07.2009, str. 1, z późn. zm), pozwalając na ich zgłaszanie w miesięcznych okresach rozliczeniowych w terminie do 10 dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni oraz określa dokumenty, które powinny być dołączone do zgłoszenia celnego. Zmiana polega na odesłaniu do obecnie obowiązującego rozporządzenia unijnego w tym zakresie.

W § 25 zostało wskazane, że § 13, § 16 i § 17 niniejszego rozporządzenia będą miały odpowiednie zastosowanie do wywozu towarów i jest to kontynuacja dotychczasowych regulacji.

§ 26-31 - z art. 163 UKC wynika, że dokumenty załączane do zgłoszenia wymagane do zastosowania przepisów regulujących procedurę celną, do której zgłaszane są towary, znajdują się w posiadaniu zgłaszającego i do dyspozycji organów celnych w chwili składania zgłoszenia celnego. Oznacza to, że zgłaszający musi być w posiadaniu wymaganych dokumentów, które są zadeklarowane w zgłoszeniu celnym poprzez podanie odpowiednich kodów lub nazw tych dokumentów. Jednakże, aby towar mógł być objęty odpowiednią procedurą, konieczne jest wskazanie jakie dokumenty są niezbędne do przyjęcia przez organ celny takiego zgłoszenia i zwolnienia towaru do wnioskowanej procedury. W dotychczasowych przepisach wstępny katalog dokumentów określony był w art. 218-221 rozporządzenia wykonawczego Komisji (EWG) nr 2454/93, a wskazany w powyższych regulacjach katalog dokumentów dołączanych do zgłoszenia celnego nie miał charakteru zamkniętego, dlatego jego uzupełnieniem były przepisy § 28-33 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w *sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne*.

UKC, w powołanym wyżej art. 163, przewiduje obowiązek dołączania dokumentów wymaganych do zastosowania przepisów regulujących procedurę celną. Obowiązek taki wynika również z art. 15 ust. 1 i ust. 2 lit. b UKC, które stanowią, że na żądanie organu celnego i w określonym terminie każda osoba bezpośrednio lub pośrednio uczestnicząca w załatwianiu formalności celnych lub podlegająca kontrolom celnym dostarcza organom celnym wszelkie wymagane dokumenty i informacje w odpowiedniej formie, jak również udziela im wszelkiej pomocy niezbędnej do zakończenia tych formalności lub kontroli oraz że osoba składająca zgłoszenie celne, deklarację do czasowego składowania, przywózową lub wywózową deklarację skróconą, zgłoszenie do powrotnego wywozu, powiadomienie o powrotnym wywozie, wniosek o udzielenie pozwolenia lub o wydanie innego typu decyzji jest odpowiedzialna za autentyczność, prawidłowość i ważność dokumentu załączanego do zgłoszenia, deklaracji, powiadomienia lub wniosku.

Z powyższych względów w § 26-31 opracowany został katalog dokumentów, których dołączanie do zgłoszenia celnego zapewni prawidłowe stosowanie przepisów związanych z obejmowaniem towarów procedurami celnymi i obrotem towarowym z krajami trzecimi, a bazę do jego stworzenia stanowiły dotychczasowe regulacje w tym zakresie.

Utrzymane zostały dotychczasowe regulacje zawarte w **§ 27 i § 29**. Zaświadczenia, o których mowa w tych przepisach, stosowane są w celu dokonania rozliczenia znaków akcyzy oraz ustalenia kwoty podatku akcyzowego należnej z tytułu importu wyrobów akcyzowych objętych zgłoszeniem celnym (kwota akcyzy przypadająca do zapłaty z tytułu importu wyrobów zostaje obniżona o kwotę stanowiącą wartość podatkowych znaków akcyzy, która wynika z zaświadczenia o wpłaceniu kwoty stanowiącej wartość podatkowych znaków akcyzy jaką podatnik wpłacił w celu otrzymania tych znaków). Z uwagi na brak centralnej

bazy zawierającej dane o wydanych zaświadczeniach dotyczących znaków akcyzy oraz wpłaconych kwot stanowiących wartość tych znaków, rezygnacja z wymogu załączania do zgłoszenia celnego przedmiotowych zaświadczeń oznaczałaby konieczność występowania przez organ obsługujący zgłoszenie celne o przekazanie ww. danych do organów właściwych w zakresie znaków akcyzy, co w znacznym stopniu wydłużyłoby proces obsługi zgłoszenia celnego.

Odstąpienie od obowiązku dołączania do zgłoszenia celnego przedmiotowych zaświadczeń możliwe jest natomiast w przypadku gdy organ celny, do którego składane jest zgłoszenie celne, dysponuje tymi dokumentami, co zostało dodane w niniejszym rozporządzeniu. Przepisy zawarte w ust. 2 ww. § 27 i § 29 umożliwiają odstąpienie od wymogu dołączania do zgłoszenia celnego przedmiotowych dokumentów, jeżeli właściwy naczelnik urzędu celnego, do którego składane jest zgłoszenie celne, dysponuje tymi dokumentami, a dane w nich zawarte są aktualne.

§ 32 zawiera doprecyzowanie zasad przedkładania do zgłoszenia celnego dowodów pochodzenia towarów, odsyłając w tym zakresie do załącznika nr 7 do rozporządzenia, natomiast **§ 33** określa elementy, jakie powinna zawierać faktura, ze względu na fakt, iż przepisy prawa unijnego nie zawierają stosownych regulacji w tym zakresie.

W załączniku nr 7 wprowadzono następujące zmiany – w porównaniu do brzmienia tego załącznika zawartego w rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2004 r. w *sprawie szczegółowych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne*:

- w pkt 1 usunięto wyjątek od zasady przedstawiania oryginału świadectwa pochodzenia z uwagi na fakt, że uzależnienie przedstawienia oryginału dowodu pochodzenia od kryterium wartościowego towaru nie znajduje uzasadnienia w przepisach unijnego prawa celnego ani w umowach międzynarodowych,
- usunięto również zapisy w kolejnych punktach, które powielająby odpowiednie regulacje zawarte w przepisach unijnego prawa celnego.

§ 34 - § 37 rozporządzenia poświęcone są tematyce wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne o objęcie procedurą celną towarów wprowadzanych na obszar celny Unii i wyprowadzanych poza ten obszar stałymi instalacjami przesyłowymi, tj. gazu, ropy naftowej i energii elektrycznej. Przepisy prawa unijnego (oprócz regulacji odnoszącej się do tranzytu) – nie określają trybu postępowania przy zgłaszaniu przedmiotowych towarów do procedury dopuszczenia do obrotu i wywozu. Niewątpliwie, biorąc pod uwagę szczególny charakter towarów oraz związany z tym sposób ich przywozu i wywozu, nie jest możliwe w przedmiotowej sytuacji składanie zgłoszeń celnych według ogólnych reguł. Rozporządzenie przewiduje więc utrzymanie w tym zakresie, z niewielkimi zmianami wynikającymi z uaktualnienia odesłań do właściwych przepisów, dotychczasowych zasad zgłaszania towarów przewożonych stałymi instalacjami przesyłowymi do procedury dopuszczenia do obrotu i wywozu, ale w miesięcznych okresach rozliczeniowych, w terminie do 10 dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni; określa także rodzaje dokumentów, jakie należy dodatkowo dołączyć do zgłoszenia celnego o objęcie procedurą dopuszczenia do obrotu lub wywozu towarów przewożonych transportem przesyłowym.

Dodatkowo należy wyjaśnić, że w nowym rozporządzeniu nie ma dotychczas obowiązujących regulacji zawartych w § 43 - § 46 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia

2004 r. w sprawie szczególnych wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne dotyczących wymogów, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne o objęcie procedurą wywozu towarów rolnych, wobec których został złożony wniosek o refundację. Wynika to z faktu, że unijne przepisy celne nie zawierają przepisów dotyczących wzoru karty T5 oraz zasad jej stosowania.

Przepisy przejściowe zawarte w § 38 określają możliwość stosowania w terminie do 31 grudnia 2020 r. formularzy dokumentu SAD, których wzory określały przepisy dotychczasowe obowiązujące w tym zakresie. Ponieważ pola i sposób wykonania ww. formularzy zasadniczo nie odbiegają od wzoru dokumentu SAD określonego w załącznikach do przejściowego rozporządzenia delegowanego – przyjęcie takiego rozwiązania pozwoli na wyczerpanie zapasów formularzy dokumentu SAD, wyprodukowanych na bazie dotychczasowych uregulowań krajowych. Takie podejście jest zgodne z stanowiskiem Komisji Europejskiej przekazanym do wszystkich państw członkowskich UE.

W § 39 uregulowane zostało, że jeżeli przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia towary zostały objęte procedurą przetwarzania pod kontrolą celną, a procedura ta nie została zamknięta do tego dnia, to w przypadku:

- 1) powrotnego wywozu towarów objętych tą procedurą w celu jej zakończenia, stosuje się odpowiednio przepis § 5 pkt 3;
- 2) obejmowania towarów procedurą dopuszczenia do obrotu po tej procedurze, stosuje się odpowiednio przepis § 5 pkt 9;
- 3) obejmowania towarów procedurą uszlachetniania czynnego po tej procedurze, stosuje się odpowiednio przepis § 5 pkt 11.

Procedura przetwarzania pod kontrolą celną nie została przewidziana w przepisach unijnych obowiązujących od dnia 1 maja 2016 r. Jednakże pozwolenia na stosowanie tej procedury istnieją i mają różne terminy zakończenia. Ponadto istnieje jeszcze możliwość przedłużenia terminu zakończenia tej procedury. Dlatego w § 39 przewidziano zasady wypełniania zgłoszeń celnych dla kończenia procedury przetwarzania pod kontrolą celną. Obowiązek stosowania kodu procedury „91” dla kończenia procedury przetwarzania pod kontrolą celną wynika z przepisów zawartych w opisie pola 37 zawartego w dodatku D1 załącznika 9 do przejściowego rozporządzenia delegowanego.

Sporządzono w Departamencie Cel MF

w dniu 20.09.2016 r.